

ARCIDIECÉZNÍ CHARITA PRAHA

Pomáháte nám pomáhat!

Číslo 3
16. března 2015

Milí přátelé,

Bůh „není vůči nám lhostejný. Každý z nás mu leží na srdci, zná nás jménem, stará se o nás, a když ho opustíme, hledá nás“. Tato slova píše papež František v úvodu svého poselství k letošní postní době. Tématem listu je právě lhostejnost.

Pokud se člověku dobře daří a žije v pohodlí, zapomíná na ostatní a sám se stává lhostejným, píše papež. Tento postoj, který papež pokládá za „skutečné pokušení“, nabral v současnosti celosvětový rozměr. Je proto možné hovořit o „globální lhostejnosti“.

Postní doba, kterou právě prožíváme, je časem obnovy. Jednou z cest k překonání lhostejnosti je modlitba za druhé a podpora potřebných

a trpících, vždyť „bratrova potřeba mi připomíná křehkost mého vlastního života a mou závislost na Bohu a na bratrech“ uvádí papež František. Přeji vám, aby postní období bylo pro vás skutečným časem obnovy. Dnešní Bulletin nechť je připomínkou potřeb trpících lidí, kterým Charita přináší pomoc a úlevu.

*P. Stanislaw Gora
prezident
Arcidiecézní charity Praha*

DO ČESKA DORAZILI PRVNÍ KRAJANÉ Z UKRAJINY

**MEDEVAC Ukrajina
úspěšně končí**

Čtěte na straně 2.

Krajanská rodina při sociálním šetření

První krajané z Ukrajiny, kteří se rozhodli kvůli obavám z bezpečnostní situace opustit zemi, dorazili do Česka. Program přesídlení koordinuje Ministerstvo vnitra, které pověřilo Charitu Česká republika, konkrétně Arcidiecézní charitu Praha, realizací asistence při přesídlení a integraci.

Necelá stovka krajanů přicestovala linkovým autobusem, vládním leteckým speciálem i vlastním autem. Jejich první kroky mířily do Červené nad Vltavou. Ubytování

a stravu ve zdejším hotelu, který je zařízením Ministerstva vnitra, mohou využít na dobu šesti měsíců.

Sociální pracovníci Charity se krajanům věnují hned od začát-

ku jejich pobytu. Nejprve zařizují nutné administrativní úkony, jako je přihlášení na zdravotní pojišťovně, úřadu práce, zajištění povinné školní docházky apod. V dalším kroku je nutné zmapovat potřeby jednotlivců a rodin, jejich představy o zaměstnání a místu pobytu. Sociální šetření probíhá přímo v hotelu v Červené nad Vltavou, kam tým pracovníků Charity dojíždí nebo je v případě potřeby na několik nocí i ubytován.

Krajané budou moci využít kurzy českého jazyka. Většina z nich základní znalost češtiny má. Řada z nich byla aktivní v českých spolicích na Ukrajině.

**Arcidiecézní charita Praha shromažďuje nabídky na zaměstnání a ubytování krajanů na e-mailové adrese:
krajane@praha.charita.cz**

MEDEVAC UKRAJINA ÚSPĚŠNĚ KONČÍ

Pan Lievashov je jedním z 39 ukrajinských pacientů, kteří se v České republice léčili díky programu Ministerstva vnitra MEDEVAC. Jeho léčba trvala nejdéle. Téměř rok. Ve čtvrtek 19. února odletěl zpět na Ukrajinu. Tím se završil i celý program MEDEVAC na pomoc Ukrajině.

Pan Lievashov před odletem domů

„S klienty jsme byli v kontaktu od prvního okamžiku, kdy přistáli na kbelském letišti, během celého léčení, rehabilitace až po vytoužený návrat zpět domů,“ říká Světlana Porche, ředitelka Střediska Migrace, které zajišťovalo v programu MEDEVAC sociální asistenci.

PODĚKOVÁNÍ CHARITĚ ZA PROFESIONÁLNÍ PRÁCI

Řediteli Arcidiecézní charity Praha Jaroslavu Němcovi poděkoval u příležitosti ukončení programu MEDEVAC Tomáš Haišman, ředitel odboru azylové a migrační

politiky Ministerstva vnitra:

„Při této příležitosti bych vám rád vyjádřil poděkování své i celého Ministerstva vnitra za vaši profesionální spolupráci a vstřícnou pomoc při realizaci tohoto programu.“

TISÍC HODIN SOCIÁLNÍ PRÁCE, ASISTENCÍ A TLUMOČENÍ

„Za úspěchem celého projektu stojí více jak tisíc hodin sociální práce, asistencí a tlumočení. Nesmím zapomenout na práci mnoha dobrovolníků, kterým patří veliký dík,“ říká Světlana Porche. Tým Střediska Migrace navštěvoval pacienty ve třech nemocnicích, v lázních a v zařízeních Arcidiecézní charity Praha. „Byli jsme u toho, když klienti prožívali radosti i starosti. Řada z nich je s námi stále v kontaktu, byl to pro ně i pro nás náročný rok plný změn, ale jsem ráda, že jsme mohli být u toho,“ uzavírá Světlana Porche. □

V katedrále zazněl příběh uprchlické rodiny. POMÁHALA JÍ CHARITA

Ve svatovítské katedrále promluvila při zakončení festivalu Mene Tekel paní Mukhabat Dauliatová, dlouholetá klientka Střediska Migrace. Uvádíme přepis její promluvy.

Dobrý den, jmenuji se Mukhabat Dauliatová a chci vám představit svou rodinu – manžela Ablahata a syny Fahridina, Azize a Alishera.

Pocházíme z města Bishkek v Kyrgyzstánu. Do České republiky jsme přišli před osmi lety v roce 2007. Synům tehdy bylo šest, devět a patnáct let, teď už studují střední a vysokou školu.

S manželem pocházíme z národnostních menšin. Já z Uzbeké a on z Ujgurské. V totalitním režimu Kyrgyzstánu jsme byli diskriminováni. Do roku 2005 jsme mohli ještě podnikat, ale pak proběhla neúspěšná re-

voluce a situace se pro nás razantně změnila. Nebylo již možné podnikat a živit rodinu. Co pro nás ale bylo ještě horší, že jsme neměli žádná práva a byli jsme ohroženi na životě. Mě například srazilo auto.

V roce 2006 jsme se rozhodli, že z Kyrgyzstánu uprchneme. V České republice jsme požádali o azyl. Po celou dobu nám pomáhalo Středisko Migrace Arcidiecézní charity Praha. Poskytovali nám sociální poradenství, ubytování, psychoterapii a mnoho dalšího. Naše spolupráce vyvrcholila získáním trvalého pobytu pro celou rodinu.

V současné době žijeme normální život. My s manželem pracujeme, synové studují a jsme rádi, že můžeme být všichni spolu. To pro nás ostatně bylo důležité celou dobu, žít spolu, být pohromadě. □

MOZAIKA UDÁLOSTÍ Z ARCIDIECÉZE I ZE ZAHRANIČNÍCH MISÍ

VZDĚLÁVACÍ PROGRAM PRO ZÁSTUPCE NEZISKOVÝCH ORGANIZACÍ A VEŘEJNÉ SPRÁVY V BĚLORUSKU

TRANSITION

Vzdělávací program, který pražská Charita realizuje z prostředků MZV v rámci programu Transformační spolupráce pro rok 2015, pokračuje v týdnu od 9. března přípravnou cestou zástupců Charity do Běloruska. Hlavní náplní setkání bude doladění témat a obsahu jednotlivých seminářů, jejichž přizpůsobení aktuálním běloruským podmínkám a požadavkům obou cílových skupin.

Zástupci Charity Praha a Caritas Vitebsk budou společně řešit konkrétní otázky přípravy, logistiky a zázemí seminářů, které jsou naplánovány na květen a říjen. Více

informací o projektu naleznete na našich internetových stránkách.

INTERNET ZDARMA PRO KLIENTY CENTRA PRO TĚLESNĚ POSTIŽENÉ

Firma ADC.net zajišťuje nově internet klientům Fatimy se slevou a za zvýhodněných podmínek. Ujala se též zajištění internetu zdarma pro společné užívání klientům a zaměstnancům Domu, které dosud zajišťovala Charita Praha. Díkyjeme firmě ADC.net za podporu.

CHARITA A JEJÍ MEZINÁRODNÍ PARTNEŘI PŘEDSTAVILI VÝSLEDKY SVÉ PRÁCE V BUKUREŠTI

Během semináře v Bukurešti představili odborníci na problematiku migrace nový manuál o koučingu jako inovativní metodě pro integraci uprchlíků. Manuál vypracovali v rámci mezinárodního projektu *Chance and challenge*

– improve the assistance for children and youth victims of human trafficking by developing innovative support program. Obdobný seminář proběhne 21. a 22. dubna v Praze a v jeho průběhu bude manuál představen také odborné veřejnosti v České republice.

BUDOUCÍ ZDRAVOTNÍCI NA PRAXI V ČESKÉ NEMOCNICI V UGANDĚ

Od 23. února do 14. března vykonává v České nemocnici v Ugandě praxi 16 studentů ze Zdravotní školy Nyenga. Spolupráce s touto školou probíhá již třetím rokem. Nově jsme navázali spolupráci také s Johnasovou mezinárodní lékařskou vyšší odbornou školou, která vzdělává zdravotní sestry a porodní asistentky. Smlouva o spolupráci, kterou podepsala ředitelka České nemocnice sestra Laura s vedením školy, umožní 23 studentům získat v našem zařízení praktické zkušenosti. □

POSLEDNÍ DĚTI Z UKRAJINY se loučí s ozdravným táborem v Česku

Dnes se poslední skupina třiceti ukrajinských dětí loučí s ozdravným táborem. V Česku prožily nezapomenutelných čtrnáct dní.

Ozdravných pobytů se zúčastnilo celkem 90 dětí ve třech turnusech. Byly mezi nimi děti z krajanských rodin a děti, které ztratily část rodiny nebo musely opustit svůj domov kvůli konfliktu na Ukrajině. Program zajišťovala Farní charita Příbram ve spolupráci s Arcidiecézní charitou Praha. Děti byly ubytované v Solenici na Příbramsku. Projekt iniciovalo a financovalo Ministerstvo zahraničních věcí. □

Rozhovor s koordinátorkou ozdravných táborů Tatianou Kandratovich najdete na straně 6.

Mobilní ordinace POMÁHÁ snižovat dětskou podvýživu

Poprvé v historii České nemocnice sv. Karla Lwagy se mezi deseti nejčastějšími nemocemi neobjevila podvýživa. Pokles

je výsledkem osvěty v komunitách, školách i mezi pacienty. Velkou roli hrají včasné a pravidelné novorozenecké prohlídky a program mobilní ordinace. Její práci představí sestra LAURA SURMANOVÁ, ředitelka České nemocnice.

☐ Komu mobilní ordinace slouží?

Během výjezdů mobilní ordinace zprostředkováváme péči lidem, kteří se obvykle do žádného zdravotnického zařízení nedostanou. Podíl na tom nese nejen nerozvinutá dopravní infrastruktura a odlehlost těchto oblastí, ale také fakt, že velká část obyvatelstva stále upřednostňuje místní šamany a léčitele. Změna tohoto tradičního přístupu probíhá velmi pomalu a postupně.

☐ Jaké služby díky mobilní ordinaci poskytujete?

Věnujeme se zdravotní prevenci. Provádíme očkování, odčervování, testy na HIV/AIDS a malárii. Lidem dáváme potřebné informace. Kromě poradenství je důležitou sou-

částí i třeba vzdělávání o správné výživě a hygieně. Zároveň identifikujeme pacienty, jejichž stav vyžaduje ošetření v okolních zdravotnických zařízeních nebo v naší nemocnici. Zdravotní prevenci děláme i ve školách.

☐ Jaká jsou nejčastější onemocnění, která během výjezdů identifikujete?

Břišní paraziti, infekce horních cest dýchacích, špatně léčená malárie, průjemové onemocnění nebo HIV/AIDS. Většina našich pacientů jsou dospělí ve věku 18–50 let a děti mladší 10 let. Při každém výjezdu ošetříme přibližně stovku pacientů.

☐ Jak vás lidé přijímají?

Samotnému výjezdu předchází vypracování plánu, na co se ve vybraných oblastech zaměříme. A poté naši návštěvu vždy dopředu ohlásíme, aby se místní obyvatelé mohli v určený čas sejít a připravit. Za tímto účelem spolupracujeme s místními zástupci církevní komunity, členy zdravotnického týmu na vesnicích a využíváme lokální veřejné ohlašovací systémy. Hladká organizace je možná také díky zapojení místních vůdců. Lidé jsou za mobilní ordinaci vděční. Jejich zájem o ni je velký.

Českou nemocnici v Ugandě můžete podpořit
v programu Sponzorství nemocničního lůžka.
Více informací najdete na www.nemocniceuganda.cz.

OTISK PALCEM UŽ NESTAČÍ...

Od ledna jsme opět zahájili lekce základního vzdělávání pro dospělé v zambijské Misii Mukonchi, se kterou zde realizujeme program Adopce na dálku®.

Je sobota odpoledne. Rodiče dětí z programu Adopce na dálku® i jejich sousedé míří do škol-

ních lavic. Učí se číst, psát a počítat.

„Když jsme vzdělávací kurzy před pěti lety zahajovali, naším cílem bylo poskytnout základní prvky gramotnosti lidem, kteří školu nikdy ne navštěvovali nebo museli základní školní docházku přerušit,“ říká Aleš Vacek, zástupce pražské Charity v Zambii. „Mile nás však překvapí-

lo, že se začali hlásit další a někteří absolventi dokonce projevili zájem ve vzdělání pokračovat.“ Studovali po tři roky, v posledním roce probíhala výuka velmi intenzivně. Díky tomu dokázali úspěšně složit závěrečné zkoušky pro žáky sedmých tříd základní školy. To se stalo v celém Mukonchi vůbec poprvé. ▶

NA STŘEDNÍ ŠKOLU

„Absolventi, kteří úspěšně složili zkoušky v sedmé třídě, chtějí pokračovat ve vzdělání i nadále. Připravujeme pro ně počítačový kurz. Oficiálně jsme také oslovili Střední školu v Mukonchi se žádostí o zahájení pravidelného večerního studia osmé třídy pro dospělé. Ředitel školy je věci pozitivně nakloněn. Je důležité dát lidem šanci dostat se z chudoby. Ale ještě důležitější je, že proti bídě a nezdělanosti chtějí bojovat oni sami. Ke zkouškám v sedmé třídě se pro tento rok již zaregistrovalo 23 nových uchazečů,“ uzavírá Aleš Vacek. □

Nevzdělanost v Zambii dosahuje 33 %, což představuje 4,3 milionu obyvatel žijících zejména v chudinských čtvrtích a na venkově. Každý třetí obyvatel Zambie tak místo podpisu použije otisk palce a neumí si přečíst noviny. Neví, kolik stojí věci na tržišti a nedokáže správně přepočítat vrácené drobné. Ti, co se i přes svůj věk rozhodli svou situaci změnit, mají šanci navštěvovat pravidelné kurzy základní vzdělanosti. Díky dlouhodobé a systematické práci týmu projektu Adopce na dálku[®] v Mukonchi jich minulý rok bylo 47, z toho 5 mužů. Nejstarší absolventka kurzu bude letos 70 let!

LEPŠÍ ŽIVOT PRO DĚTI KMENE KATHKARIS

Aktuálně
z Indie

Život kmene Kathkaris připomíná romskou komunitu u nás. Jen míra chudoby je ještě větší. Příslušníci Kathkaris patří v Indii mezi podkastu nedotknutelných. Gramotných je pět dospělých ze sta. Východisko je možné díky intenzivní sociální práci. Té se věnují Bethánské sestry za podpory Arcidiecézní charity Praha.

Zásahy do tradičního běhu života kmene nepříznivě ovlivnily jeho další osudy. Problém s asimilací do většinové společnosti, chudoba, nevzdělanost, zaostalost v ekonomické a sociální oblasti provází diskriminace založená na tradičním kastovním systému.

Příslušníci kmene Kathkaris se v současné době živí většinou jako

námezdni dělníci, nejčastěji v nevyhovujících podmínkách cihelen. Výdělek mnohdy postačí pouze na splácení vysokých úroků za peníze půjčené na základní živobytí. Gramotných je v průměru pět dospělých ze sta. Děti kvůli sezónnímu stěhování rodičů za prací také často vypadávají ze sítě vzdělávacího systému. Negramotní rodiče neumí dětem pomoci s učivem, často je nechávají místo školy doma s mladším sourozencem, ve státních školách vyučují učitelé s nepochopením a předsudky vůči kmenovým dětem.

PRVNÍ VZDĚLÁVANÁ GENERACE

Bethánské sestry, se kterými Arcidiecézní charita Praha spolupracuje již sedmým rokem, se soustřeďují na práci s kmenem Kathkaris v oblasti Raigad, kde žije 10 % to-

hoto kmene. Prioritou jejich práce je zlepšování dostupnosti i kvality vzdělání, šíření osvěty, posilování sebedůvěry a zrovnoprávnění kmenových lidí s běžnou populací. Letos jsou z příspěvků českých dárců podpořeny nejen děti v Adopci na dálku[®], ale uskutečňují se i další vzdělávací aktivity pro nejmladší kmenovou populaci.

Vedle nákupu pomůcek, příspěvku na platy učitelů a doučování hledí sestry především na komplexní osobnostní rozvoj dětí. Děti se na setkáních učí svým tradičním řemeslům, absolvují trénink prezentačních a rétorických dovedností, hrají hry na posílení sebedůvěry, učí se tvořivému psaní a tanci.

Věříme, že jako první systematicky vzdělávaná generace svého kmene je čeká lepší budoucnost než jejich rodiče. □

V minulosti byl domovem kmene Kathkaris les. Lidé se věnovali lovu, rybaření a sběru lesních plodů, zpracovávali šťávu z akácie katechové, od níž je odvozeno jejich pojmenování. Část roku vždy cestovali, neuzavírali se do sebe, se zbytkem populace pěstovali směnný obchod. S příchodem kolonizace se začal omezovat přístup kmenů k pozemkům, což mělo značný vliv na jejich dosavadní způsob života. Později byly sice vícekrát vyvinuty pokusy o navrácení lesní půdy kmenovému obyvatelstvu, vždy však na něčem ztroskotaly.

ZKUŠENOSTI Z AZYLOVÉHO DOMU POMOHOU PROGRAMU ADOPCCE NA DÁLKU® V BĚLORUSKU

Pravidelně vám přinášíme příběhy těch, kterým pomáháme, ale také příběhy těch, kteří pomoc realizují. Je mezi nimi řada silných a zajímavých osobností. Jednou z nich je TATIANA KANDRATOVICH. Pochází z Běloruska a v Charitě se podílí na několika zajímavých projektech.

❑ Pracovala jste v Azylovém domě pro matky s dětmi Gloria. Co bylo vaší náplní práce?

V azylovém domě řešíme sociální situaci uživatelů, ale také doučujeme děti, vytváříme volnočasové aktivity, pořádáme exkurze. Některé maminky učíme vést domácnost. Pracujeme na posilování rodičovských kompetencí. Maminky u nás hledají podporu, přicházejí s problémy a chtějí, abychom je vyslechli. Potřebují nejen pomoc sociálního pracovníka, ale i člověka, který je pochopí a přijme.

❑ Co vám tato práce dala? Ovlivní člověka práce s maminkami a jejich dětmi, které se často ocitly ve svém životě na dně?

Práce v azylovém domě je obrovskou zkušeností. Každý den se setkáváte s lidmi, kteří potřebují pomoc, kteří hledají řešení svých problémů. Každý uživatel má svoji životní historii. Během nějaké doby praxe v práci s klientem začíná sociální pracovník vidět „kořen problému“. Práce v azylovém domě byla pro mě velkou životní lekcí. Díky této práci jsem se mohla více integrovat do české společnosti díky tomu, že jsem se naučila chápat i potřeby jiných lidí.

❑ Bulletin vyjde v den, kdy budou odjíždět poslední ukrajin-

ské děti z tábora v Solenicích. Na měsíc a půl jste se do Solenic prakticky odstěhovala, abyste pro tři táborové turnusy zajistila program. Co byl pro vás nejsilnější zážitek?

Nejsilnějším zážitkem pro mě bylo seznámení s lidmi, kteří prošli a procházejí kvůli konfliktu na Ukrajině velmi těžkou životní situací. Přitom dokážou otevřít své srdce. Jsou to věci, které vás vnitřně zasáhnou, ale přitom se těžko popisují a vysvětlují. Kdo si to neprožije, nepochopí.

Pobyt mi dal nové zkušenosti v práci s dětmi z Ukrajiny. Málokdo uvěří, že lidé vzdálení tisíce kilometrů nám mohou být tak blízcí, jako bychom se znali celý život. Každý zůstane v mém srdci navždy zapsán. Nejtěžší chvíle jsem prožívala, když děti odjížděly.

❑ Co podle vás znamenal pro děti samotné, co bylo pro ně největším přínosem?

Měly možnost zapomenout aspoň na krátkou dobu na tu hrůzu, která se děje na Ukrajině. A také možnost poznat českou společ-

nost, kulturu, tradice a některé zvyky.

❑ Zanedlouho převezmete koordinaci programu Adopce na dálku® v Bělorusku. Co vás na této práci láká?

Popravdě pracovat v programu Adopce na dálku® v Bělorusku bylo mým snem. Pomáhat dětem z Běloruska, z mé rodné země. Moc se na to těším. Už mám nějaké představy a novinky, které bychom mohli do tohoto projektu zahrnout. Také bych se s pracovníky běloruské Charity ráda podělila o své zkušenosti, které jsem získala v Azylovém domě Gloria.

❑ Proč je takový projekt potřeba?

Je smysluplné pomáhat dětem, které pocházejí ze sociálně slabých rodin. Děti a jejich rodiče dostávají nejen materiální podporu, ale také pomoc sociálních pracovníků. Skvělé je, že mají možnost podívat se na pozvání dárců do České republiky a poznat českou společnost, tradice a kulturu.

